

Хаджи Ангелъ и Попъ Маринъ.

Въ книгата на Н. Ганевъ — стр. 35 се казва: „Следъ Петка Славейковъ 1849 год. въ Севлиево става учителъ Хаджи Ангелъ Ивановъ отъ пловдивско. Този последния билъ доведенъ въ Севлиево отъ известния по онова време севлиевски гражданинъ Хаджи Сава Радковъ, и учителствувалъ 2—3 години. Знае се, че при неговото учителствуване презъ 1851 год. за пръвъ пжтъ севлиевското училище е започнало да се посещава и отъ ученички. Такива сж били: неговата дъщеря Екатерина Хаджи Ангелова и Еленка Николова, дъщеря на Даскалъ Никола Гайдарджиолу“. Върното е, обаче, че х. Ангелъ е билъ много по рано 2 години учителъ и то презъ 1833—35 год. и следъ това става търговецъ. Той не е учителствувалъ въ Хаджи Стояновото училище, а П. Славейковъ идва за учителъ 10 години по късно. Подъ влиянието на х. Ангела се допуснали ученички-момичета въ училището. Той е билъ добре съ Попъ Марина, който става учителъ въ Севлиево презъ 1856 год. Попъ Маринъ е билъ ревностенъ разпространителъ на Псалтикията му въ Севлиево, което личи отъ бележките му въ неговата книга: „Що раздавамъ на х. Ангела Мусикій — тѣ отъ 1-та часть: На х. Харитона, Иванчу Поповъ, Хицко Цоньовъ, Петьо п. Недьовъ, Никола Василковъ, Стефанъ Кянчовъ, Попъ Петьо, Маринъ Николовъ Кааведжи, Христо х. П. Даноулу, Минчо Ивановъ, Миньо Ратковъ, Иванъ Маньоулу, Иванъ Ильоулу, Попъ Ненчо, учителъ Николай“. Въ дневника си отъ 12 мартъ 1863 год. Попъ Маринъ бележи: „Събрахасе въ училище-то Епитропъ-тъ училищны и църковны и Градскія чорбаджия, и ма повикаха да имъ кажа кое момиче да преставятъ за Даскалица. . . И тжй преставихмы на х. Ангела момиче-то Еленка за Даскалица подъ мое надзиране“. На 1865 год. 9 августъ Попъ Маринъ бележи въ сжщия дневникъ: „Иванчу х. Ангеловъ, който знаяхъ за искренъ пріятелъ въ Севлиево, а той напротивъ ми былъ най-страшенъ непріятелъ, и само тарсялъ причина какъ да мя обезчести, лично ми ся показвалъ пріятелъ, а билъ таенъ непріятелъ и зломысленикъ. И тжй като бѣхъ билъ брата му Тодора въ училище-то за нѣкое безчиніе. Намери тогава причина Иванчо, а въ пазарятъ предъ много народъ мя обезчести сякакъ. Като ми изрече, пиянъ, чапкжнъ, дженабетъ, утанмасъ и прочия. За когото за сестра му Еленка, азъ положихъ трудъ та я изучихъ за малко време, и престояхъ и предумахъ народатъ, та я условиха за учителка на дѣвѣци-тѣ: защото бѣше саката“. При тая обида и въ това раздражено състояние точно следъ една недѣля той на друга книга прави следната бележка: „Тжзи Гръцка книга я купили х. Савва Радковъ, х. Христо Пейчевъ и прочіи чорбаджии Севлиевски въ 1833-та